

VRTEC

ŠTEV. 1

1937/38

LETNIK 68

Ob začetku.

Zopet ste se sešli v razredih, dragi prijatelji, zopet ste odprli knjige, ki ste jih pred doema mesecema s takim veseljem zalučali v kot in stekli iz zatohlih šolskih sob v naravo in zarajali od veselja in sreče, nabirajoč rožice in prepevajoč z našimi ljubimi pticicami.

Pa je prišla jesen s svojimi darovi in Vas zopet poklicala h knjigam in delu. Ne sme Vam biti žal, da so minule počitnice, saj brezdelje ni naš namen. Bog, naš Stvarnik, nas je ustvaril za večno živeljenje, ki si ga moramo tudi sami zaslužiti z delom. Zato živeljenje že s sedmim letom pokličče človeka na delo — v šolo, ki je dečku in deklici pač najbolj primerno. potrebno in koristno delo.

Iz malega raste veliko. Bog ve, kakšen stan Vam je v bodočem živeljenju namenjen. Naj bo kakršenkoli, pripravljati se je treba zanj z učenjem. Kar se Janezek nauči, to tudi Janez zna. Takole je, prijatelji: Janez se ne more več učiti, njemu Bog ni dal takega spomina, veselja in vztrajnosti za učenje, kot ga je dal Janezku. Zato glej, Janezek, da ne zakoplješ zaklada, ki Ti ga je Bog v svoji veliki modrosti in osemgočnosti dal.

Sedaj je čas za učenje, pozneje Te bodo čakala druga opravila. Vse polno jih bo in če jim ne boš kos, če jih ne boš razumel, kako bridko se boš kesal, da si zamudil svoj dan v mladosti. Saj že sami lahko vidite, da v svetu ne boste nič pomenili, če ne boste dovolj izobraženi. Zato zgrabite takoj v začetku šolskega leta z vsemi svojimi mladimi močmi za delo, saj Vam bo kasneje živeljenje ta trud bogato poplačalo.

Dela — učenja naj Vas ne bo nikdar sram! Prav nasprotno, ponosni bodite nanj, saj je že naš veliki Janez Evangelist Krek pohvalil tudi Vaše napore, ko je zaklical:

Delu slava, delu čast!

F. J.